

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 11.

V Ljubljani, 1. novembra 1891.

Leto XXI.

Zapuščenemu detetu.

Sirotek moj dragi, ne jokaj takó,
 Če mater zagrébli so v hladno zemljó;
 Bogastvo in srečo ti milo —
 Ki tvoje sree jo ljubilo.

V prelepih nebesih med angeljci zdaj
 Uživa neskončnih radósti vže slaj;
 Najlepša tam zárija séva
 In petje najslajše odméva.

Ne jokaj — ne toči sirotek solzá,
 V nebesih predobrega imaš Bogá.
 Pobožno in rad k Njemu moli,
 Zapustil ne bo te nikoli!

A. Sežúnov.

Na pokopališči . . .

Bila je luna vže visoko na nebu, ko sem se vračal z nekim starim gospodom iz vasi domóv. Razgovarjala sva se o različnih stvaréh, dokler ne prideva naposled tudi do tega, kar sva slišala danes v vási. Pripovedovale so namreč stare ženice — in mnogo jih je to tudi verojelo — da se vsako noč „duh“ soseda Martina, ki je pred nekaj dnevi umrl, vrača s pokopališča in trka na okno domače hiše.